صحنه نمایش

ماهیان در رونمایی از پوستر کوکوی کبوتران حرم:

علیرضا نادری و متن‌هایش برایم غریبه نیستند

● **گروه هنر:** افسانه ماهیان، کارگردان نمایش کوکوی کبوتران حرم، درباره حضور علیرضا نادری گفت: من با آقای نادری ارتباط کاری داشته و دارم و در نمایش‌های ایشان هم بازی کرده‌ام؛ از سال ۸۵ که «کوکوی کبوتران حرم» نمایش‌نامه‌خوانی شد و بازیگرش بودم، در جریان این نمایش‌نامه بودم و در اجرای سال ۸۷ آن نیز در کنار آقای نادری بودم در نتیجه ایشان و متن‌هایش برای من غریبه نیستند؛ علیرضا نادری برای من یک دوست و یک همکار درجه‌یک است.

مراسم رونمایی از پوستر نمایش «کوکوی کبوتران حرم»، به کارگردانی افسانه ماهیان و نویسندگی علیرضا نادری با حضور شخصیت‌هایی مانند حمید پورآذری، اتابک نادری، عاطفه رضوی، شقایق دهقان، بهناز جعفری، مرضیه وفامهر، فروغ قجابگلو، مسیح کاظمی و جمعی از بازیگران و عوامل این نمایش در خانه هنر دهه ۶۰ برگزار شد. طراح پوستر نمایش «کوکوی کبوتران حرم» امیر اسمی است.

در این نشست، ماهیان با اشاره به اینکه در انتخاب متن نمایشی حساسیت‌های زیادی دارد، گفت: «ادبیات نمایشی رکن اصلی یک تئاتر را شکل می‌دهد. «کوکوی کبوتران حرم» و کلا نوشتار نادری برای تئاتر، جریان‌ساز است».

این کارگردان تئاتر با تأکید بر اینکه این متن برای او ایجاد مسئولیت می‌کند، گفت: «این متن یک جهان‌بینی اجتماعی دارد و پر از ایجاز و نشانه است که به بهترین شکل و با قلم صریح و آشنا و ادبیات درست نادری به موضوعات اجتماعی می‌پردازد و همیشه دوست داشتم خودم بتوانم روزی آن را کار کنم».

ماهیان با بیان اینکه کوکوی کبوتران حرم یک نمایش فمینیستی نیست، گفت: موضوع این اثر انسانی است و کلیشه فمینیستی‌ای که جا افتاده را ندارد. وقتی تئاتر اجتماعی مطرح می‌شود، مخاطبش تمامی انسان‌های جامعه هستند. اینکه ۱۲ زن به‌عنوان شخصیت‌های این نمایش هستند انتخاب هوشمندانه نویسنده بوده، اما من آن را به‌خاطر زنانه‌بودنش انتخاب نکردم.

او با تأکید بر اینکه «کوکوی کبوتران حرم» را با ذهنیت خود اجرا می‌کند و اجرای علیرضا نادری را بازتولید نمی‌کند، گفت: برای من این اجرا یک آزمایش است، اما غنای نمایش‌نامه و تجربه همکاری‌ام با علیرضا نادری به من کمک کرده است؛ در هربار تمرین این نمایش چیزهای جدیدتری از این متن کشف می‌کنم.

بازیگران این نمایش (به‌ترتیب نقش) مرضیه بدرقه، بهناز جعفری، ناهید مسلمی، مسیح کاظمی، عاطفه رضوی، فروغ قجابگلو، مرضیه وفامهر، یلدا عباسی، فرزانه سهیلی، گیتی قاسمی، شقایق دهقان، شیدا خلیق و... هستند که با صدای امیر جعفری از ۱۳ مهر در سالن شهرزاد روی صحنه می‌روند.

مراسم تعزیه اباعبدالله الحسین(ع) در میدان ولیعصر

● **گروه هنر:** مراسم تعزیه حضرت اباعبدالله الحسین (ع) و قمر بنی‌هاشم، حضرت عباس (ع)، روز جمعه هفتم و شنبه، هشتم مهر، مصادف با شب تاسوعا و شب عاشورا در میدان ولیعصر (عج) برگزار می‌شود.

عرفان پورمحمدی، کارگردانی این اثر را برعهده دارد و عباس بابایی، محمدامین پاژُکی، وحید جوانی، مبینا چاپی، مبین دودانگی، بهداد رویان، حمید رجبی، بهار رحمتی، کیوان سبحانی، اصغر شیرزاد، آرمان شهبازی، رضا کاشی و ابوالفضل وزیری از نقش‌آفرینان این تعزیه‌اند. از دیگر عوامل این اثر نمایشی می‌توان به موسیقی: بهنام رحیمی و مبینا چاپی، آوا: مبینا چاپی، عکاس: کوروش برزی و حوریا چاپی، مدیر پروژه: سقاخانه حضرت ام‌البنین (س) و مشاور رسانه‌ای: مهدی سلیمانی برچلویی اشاره کرد.

این مراسم که تماشای آن برای عموم آزاد است، جمعه و شنبه، هفتم و هشتم مهر ۱۳۹۶، ساعت ۲۰، جنب سقاخانه حضرت ام‌البنین(س)، واقع در ضلع شمال‌غربی میدان حضرت ولیعصر (عج) برگزار می‌شود.

گفت‌وگو با داوود فتحعلی‌بیگی درباره تعزیه

اگر حمایت مردم نبود، تعزیه هم نبود

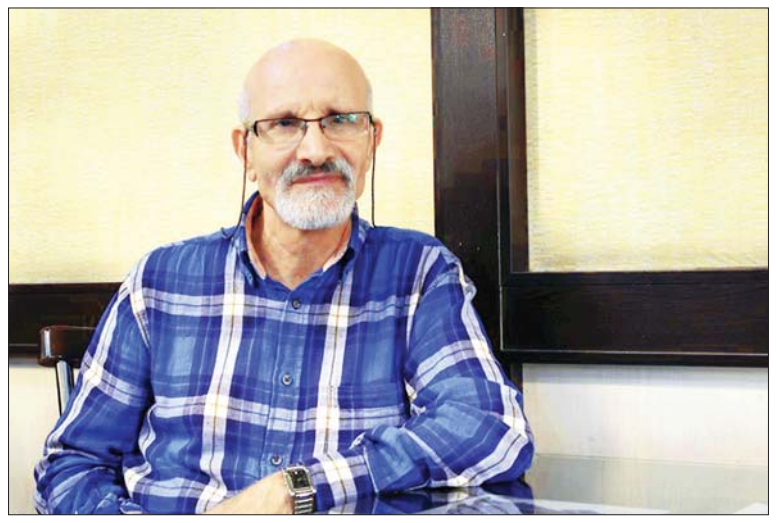

رضا آشفته: «داوود فتحعلی‌بیگی»، کارگردان، بازیگر و پژوهشگر تئاتر، در چهارمین شب از سوگواره «رکعت‌به‌رکعت عاشقی»، به کارگردانی سیاوش طهمورث، در مجلس تعزیه «شهادت وهب نصرانی» حضور یافت.

در چهارمین شب از سوگواره «رکعت‌به‌رکعت عاشقی» درحالی‌که بسیاری از علاقه‌مندان به تعزیه مطابق شب‌های پیشین منتظر آمدن مرشد «محمد احدی» برای نقالی بودند،«داوود فتحعلی‌بیگی» به‌همراه شبیه‌خوانان روی صحنه آمد.

پیش از این مجلس‌های تعزیه «شهادت مسلم بن عقیل (ع)»، «شهادت حر بن یزید ریاحی» و «شهادت عابس و شوذب» در شب‌های گذشته اجرا شده بود. سه‌شنبه، چهارم مهر، در پنجمین شب این سوگواره مجلس تعزیه «شهادت غلام ترک» اجرا خواهد شد.

مظفر قربان‌نژاد، مهران فرج‌اللهی، حسن عقیقی، احمد عزیزی، داوود آبایی، محمد میرهدایتی، ابوالفضل احمدی، منصور جالینوس، حسین جالینوس، محمد میرنقی و جواد میرصالحی شبیه‌خوانان این سوگواره عاشورایی و ابراهیم خدابنده (طبل) و مرتضی میرزایی (نی و شیپور) نوازندگان این سوگواره هستند.

سوگواره «رکعت‌به‌رکعت عاشقی» از سوی گروه هنرهای نمایشی «روایت فتح» از ساعت ۲۰:۳۰ در محل بنیاد فرهنگی روایت، واقع در میدان فردوسی، خیابان شهید سپهبد قرنی، روبه‌روی پمپ بنزین، پذیرای حضور عموم مردم و علاقه‌مندان به هنرهای نمایشی خواهد بود.

سوگواره «رکعت‌به‌رکعت عاشقی» تا ۹ مهرماه مصادف با دهمین روز از ماه محرم‌الحرام ۱۴۳۹ ادامه خواهد داشت.

جناب فتحعلی‌بیگی شما دقیقا چه برنامه‌ای را در این شب اجرا کرده‌اید؟

من چندتا جمله گفته‌ام. تأویلی به‌اصطلاح بر روایت داستان وهب و شهادتش گفتم که بعد از این تأویل و تفسیر از این داستان، تعزیه‌اش هم اجرا شد.

داستان وهب نصرانی درباره چه شخصیتی است؟

همان‌طور که از عنوانش هم پیداست، او نصرانی است و از پیروان صدیق حضرت مسیح (ع) است که چند روایت درباره‌اش هست؛ یکی اینکه حضرت مسیح به خواب وهب می‌آید و توصیه می‌کند که به کمک امام‌حسین(ع) بشتابد و او نیز به دلیل معنویت خاصی که داشته، به فریاد هل من ناصر ینصرنی امام پاسخ مثبت می‌دهد و آنچه مسلم است این است که حضرت از وهب دعوت می‌کند و یک روایت نیز در این‌باره هست که امام حسین از چند نفر، از جمله عبیدالله حر جوفی دعوت می‌کند و یکی از اینها می‌رود و قول می‌گیرد تا ساعتی با او باشد که همه همراهش هستند و اگر تنها شد او هم به راه خودش برود و امام هم می‌پذیرد و آن مرد به زیور شهادت آراسته نمی‌شود... این وهب هم همراه مادر و نوعروسش به کربلا می‌آیند و نوعروسش مخالفت می‌کند و مادرش مشوق او است و من این‌طور در متون تعزیه دیده‌ام و عروس به جهت تنهاشدن و اسارت و آوارگی می‌نالد و مادر تشویق می‌کند، چون امام را فرزند پیامبر می‌داند و می‌گوید اگر نروی شیرم را به تو حلال نمی‌کنم و درواقع اینها دارند در جدال بین عشق آسمانی و عقل زمینی دست به انتخاب می‌زنند. اگر بخواهیم یک تأویل عارفانه به این عروس و مادرشوهر داشته باشیم، هرکدام نماد یکی از موارد فوق هستند.

قصه چگونه پیش می‌رود؟

بالاخره عروس می‌پذیرد که وهب در رکاب امام حسین شهید شود به شرط اینکه از وهب قول می‌گیرد این اسارت و بلا را متحمل شود که بدون من به بهشت نرو و این معنویت و این متعالی‌بودن در تک‌تک این خانواده نصرانی وجود دارد و وهب قول می‌دهد، اما عروس می‌گوید باید امام‌حسین(ع) هم ضمانت کند و پیش امام می‌روند و او هم ضمانت می‌کند که وهب بدون شما به بهشت نرود... تا اینکه وهب در میدان به شهادت می‌رسد و عروس بی‌تابی می‌کند و بالا سر وهب می‌رود و شمر به غلامش دستور می‌دهد که با عمود آهنی بر سر زن بزند و او هم در کنار وهب شهید می‌شود، اما بعد مادر هم عمود را بر دست می‌گیرد که به دشمن حمله‌ور شود که امام حسین او را منع می‌کند. بنابراین هم وعده وهب محقق می‌شود و بدون همسرش به بهشت نمی‌رود و هم ضمانت امام حسین محقق خواهد شد و روح این دو رو به آسمان می‌روند.

برنامه رکعت‌به‌رکعت عاشقی چگونه است و چقدر بر تعزیه تأکید می‌کند؟

۱۰ شب تعزیه‌خوانی است که هر شب بر یک مجلس شهادت تأکید می‌شود و در آن بخشی از مجلس به شکل روایت ارائه می‌شود و بعد از آن دوباره تعزیه اجرا خواهد شد. به‌نوعی تلفیقی بین پرده‌خوانی و تعزیه است.

متولی آن کجاست؟

کارگردان سیاوش طهمورث است و مشاور برای انتخاب تعزیه‌خوان و مجالس تعزیه عظیم موسوی و بنیاد فرهنگی روایت فتح هم برگزارکننده آن.

ارزیابی‌تان از این برنامه‌ها چگونه است؟

جمعیت قابل‌توجهی هر شب می‌آیند و به نظرم بنیاد فرهنگی روایت فتح که یکی از وظایف عمده‌اش پرداختن به دفاع مقدس در حوزه تئاتر و نمایش است، می‌تواند بخشی از فعالیتش معطوف به شبیه‌خوانی باشد، چون سرمنشأ دفاع مقدس و الهام‌بخش شهدای ما حضرت امام حسین و واقعه کربلا بوده است. به‌اصطلاح بی‌ارتباط هم نیست اگر این بنیاد بخواهد برنامه‌ریزی کند که غیرفصل نیز به طور هفتگی یک مجلس تعزیه را مربوط به شهادت و جهاد اجرا کند.

بنابراین موافق با برگزاری‌اش هستید؟

هرجا تعزیه برگزار شود من موافقم.

الان در کجاها تعزیه اجرا می‌شود؟

تا آنجایی که من اطلاع دارم، در سه جای دیگر هم هر شب تعزیه برگزار می‌شود، البته از فرهنگ‌سراها بی‌خبرم. در میدان قزوین در تکیه شوفرها، یک تعمیرگاه هست که سال‌های طولانی آقای رحمت عزیزی در آنجا می‌خواند. یک گروه در حسینیه‌های بلوار استاد معین زیر نظر عنایت قاسمی می‌خوانند و یک گروه هم زیر نظر رضا فراهانی در عمارت مسعودیه برنامه دارند.

در طرشت هم یک تکیه قدیمی بود که تعزیه‌هایش مشهور است؟

بله، در نقاط دیگر؛ مثل کن هم برنامه‌های تعزیه هر سال اجرا می‌شوند، اما برخی در دهه اول برنامه ندارند، بلکه در دهه دوم یا سوم محرم تعزیه اجرا می‌کنند.

برای تعزیه ایران چه آرزویی می‌کنید؟

امیدوارم متولیان فرهنگی به اهمیت و تأثیرگذاری این هنر پی ببرند و به ارتقای فرهنگ مذهبی و ملی واقف شوند و یک فکر اساسی برای حفظ و نگهداری‌اش بکنند؛ اگر تابه‌حال مردم از تعزیه حمایت نمی‌کردند چنین چیزی باقی نمی‌ماند.

بنابراین اگر مردم نبودند تعزیه به حد صفر می‌رسید و کاملا از بین رفته بود؟

بله، مثل روحوضی و نقالی پرونده‌اش بسته می‌شد.

بنابراین دولت دقیقا چه باید بکند؟

یک جایی درست کند، حالا متولی‌اش می‌خواهد میراث فرهنگی، شهرداری، اوقاف یا وزارت ارشاد باشد، فرقی نمی‌کند، اما در این مرکز نمایش‌های آیینی و سنتی ما نگهداری شوند؛ یعنی یک ساختمان و امکاناتی باید باشد که در آن پذیرش، آموزش، آرشیو و اجرا انجام شود که در همه‌جای دنیا چنین مراکزی را دارند و از نمایش‌های آیینی و سنتی‌شان نگهداری می‌کنند.

برگزاری مسترکلاس پرفسور بیه در هفته پرفورمنس ایران

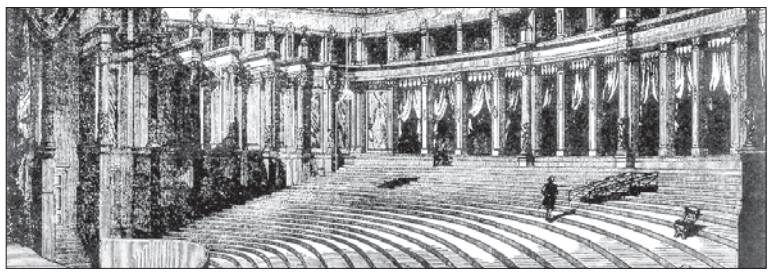

گروه هنر: کریستین بیه، پرفسورای تئاتر و رئیس پژوهشکده تاریخ هنر و اجرای دانشگاه پاریس، ۱۳ مهر ساعت ۱۵ تا ۱۷ در مرکز تئاتر مولوی مسترکلاس برگزار می‌کند. موضوع این مسترکلاس «میادین نمایش در پاریس قرن ۱۷ و ۱۸؛ تفکری در حوزه شهر و تئاتر دیروز و امروز» است. در این مسترکلاس مباحث جدیدی در حوزه ارتباط اجرا و شهر مطرح خواهد شد و تصاویری مرتبط با این مباحث نمایش داده می‌شود. همه دانشجویان و علاقه‌مندان می‌توانند برای ثبت‌نام و شرکت در این برنامه علمی به دبیرخانه «هفته پرفورمنس ایران» مراجعه یا از طریق سایت تیوال اقدام کنند. هفته پرفورمنس ایران به وسیله مؤسسه فانوس هنر پارس، مرکز تئاتر مولوی و پژوهشکده تاریخ هنر و اجرای دانشگاه پاریس نانتر از ۱۲ تا ۱۵ مهر برگزار می‌شود.

علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره‌های ۸۸۳۱۹۲۷۰ و ۰۹۳۳۹۰۷۶۱۸۷ تماس بگیرید.

تمدید «پچ‌پچه‌های پشت خط نبرد» تا پایان مهرماه

گروه هنر: «پچ‌پچه‌های پشت خط نبرد» نوشته علیرضا نادری و به کارگردانی اشکان خیل‌نژاد که از اول شهریور در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفته بود، به‌دلیل استقبال مخاطبان تا پایان مهر ماه ۹۶ تمدید شد. از چهارشنبه پنجم مهر ساعت ۱۴ بلیت سئانس‌های جدید در تیوال در دسترس است.

بازیگران این نمایش دوساعته عبارت‌اند از: نوید محمدزاده، حمید رحیمی، مهدی فریضه، سینا بالاهنگ، امیراحمد قزوینی، محمدهادی عطایی، کیوان ساکت‌اف و محمد اشکان‌فر. دیگر عوامل این نمایش را مدیر تولید: محمد قدس، عکاس: احسان نقابت، طراح گرافیک و تبلیغات: آرمان کوچکی و مشاور رسانه‌ای و مدیر روابط‌عمومی: عسل عباسیان تشکیل می‌دهند. «پچ‌پچه‌های پشت‌خط نبرد» اثری از گروه تئاتر تازه است که سال ۹۱ در تالار مولوی اجرا شد و هم‌اکنون رپرتوار آن در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود و تاکنون در ۳۱ اجرای امسالش میزبان بیش از ۹هزار مخاطب بوده است.

بازتاب

یک مصاحبه و چند نکته

امیرحسین رائی
مدرس موسیقی و هنر

«اما وقتی درباره محمدرضا لطفی از من سؤال می‌کنند، با آنکه رابطه فامیلی هم با هم داشته‌ایم، می‌گویم تا لطفی به آمریکا نرفته بود، در نوازندگی ساز و آهنگ‌سازی‌اش هنرمند بسیار مهمی بود و همه کارهایش ارزشمند بود، اما بعد از رفتن به آمریکا، کارهایش دیگر بی‌ارزش شدند».

این عباراتی است که در روزنامه «شرق» مورخ اول مهرماه ۹۶ از سوی هوشنگ کامکار روایت شده است. نکته حائز اهمیت در این سطور، به‌کارگیری واژه «ارزش» است؛ بدون آنکه بدانیم راوی با اتکا به چه معیاری و با عنایت به چه شواهد و قرائنی، بدون هیچ رویکرد آکادمیک و علمی‌ای، کارنامه هنرمندی را به‌لحاظ ارزشی به دو پاره تقسیم می‌کند.

آقای کامکار لااقل شایسته است که در نظر داشته باشند که هنر امری است نسبی و با سعی فلاسفه و زیبایی‌شناسان در طول تاریخ، تعریفی جامع و کامل از آن به دست داده نشده است و همواره منتقدانی که با متدولوژی نقد و تحقیق آشنا هستند، خاستگاه انتقادی خود را مشخص می‌کنند. امروز به سعی و لطف لطفی‌ها، چندین نسل از نوازندگان، خوانندگان و پژوهشگران رشد یافته‌اند که از طریق بازجست مبانی بنیادین حکمت و هنر ایرانی - اسلامی در زمینه موسیقی دستگاهی و با سلاح مطالعات تطبیقی و بینارشته‌ای، مجالی برای کلی‌گویی‌های غیرعلمی و احساسی باقی نمی‌گذارند. واژه هنر و اثر هنری همواره و در طول تاریخ هنر، اندیشمندان بسیاری را به چالش کشیده است. افلاطون تحت‌تأثیر ایده مُثُل، ارسطو و مقوله بازنمایی در هنر، فیثاغورث و علم اعداد، معیار قرارگرفتن تناسب، شفافیت و کمال برای هنر در قرون وسطا، انسان‌مداری، تناسبات طلایی و بازتاب موشکافانه قوانین طبیعت از سوی هنرمند در دوران رنسانس و سرانجام تمرکززدایی، محوریت انسان، ذهنیت‌گرایی معرفی هنر با بیانیه و مانیفست در دوران مدرن، همه‌وهمه حکایت از تطور هنر در گذر زمان دارند. نقد نیز در دوران مدرن می‌تواند برآمده از خاستگاه نظری مشخصی باشد. انتقاد می‌تواند توصیفی باشد یا ضمن توصیف به تحلیل و تعلیل بپردازد. نقد ممکن است رویکردی تطبیقی و بینارشته‌ای داشته باشد و به‌عنوان‌مثال آثار یک هنرمند را یا در یک دوره تاریخی مشخص یا در زمان مشخص و با عنایت به ملاحظات تاریخی، جامعه‌شناسانه، روان‌شناختی یا اقتصادی مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. در ایران نیز، هنر، گاه با فضیلت عجین بوده و صنعتگر و هنرمند را از یکدیگر تفکیک کرده است و گاه تحت‌تأثیر شهود عاشقانه عارفانی همچون سهروردی، کفه عشق بر عقل چربیده و زمانی عقل‌گرایی و منطق بزرگانی مانند فارابی و بوعلی‌سینا بر فضای علمی، احاطه داشته است.

امروز اگر بخواهیم هنر و ارزش هنری هنرمندی را در عرصه موسیقی دستگاهی مورد نقد قرار دهیم، ناگزیر خواهیم بود، لااقل یکی از معیارهای ذیل را اختیار کنیم:

۱- مکتب، سبک، شیوه و فن و تکنیک نوازندگی
۲- بداهه‌بودن یا ضبط در استودیو
۳- زمان و مکان اجرا
۴- خاستگاه فکری و ایدئولوژیک نوازنده
۵- مبنا قراردادن نقطه‌نظر زیباشناسانه و تفسیر اثر (رویکرد فرمالیستی، رویکرد تأویل و هرمنوتیک)
۶- اقتصاد هنر و معیشت هنرمند و نهادهای حامی او.

اکنون شایسته است آقای کامکار با توسل به یک یا چند روش نقد علمی و آکادمیک، مختصری از «ارزش» در اثر هنری و به‌ویژه در آثار استاد محمدرضا لطفی را برای خوانندگان به رشته تحریر درآورند و خطر قضاوت‌های احساسی و ناروا را از جامعه هنری دور کنند.

- سخن آخر

محمدرضا لطفی، اگرچه در زمان عزیمت به اروپا و آمریکا، درک محضر استادان بزرگی مانند نورعلی‌خان برومند، عبدالله‌خان دوامی، علی‌اکبرخان شهنازی و سعید هرمزی را در کارنامه خود داشت. اگرچه توانسته بود نسل جوان را با موسیقی هنری و جدی دستگاهی آشتی دهد و موسیقی را از انفعال و رخوت سفارشی پهلوی خارج کند. اگرچه بسیاری از آثار قدما را بازسازی و اجرا کرد و جوانان نوازنده و خواننده‌ای را تربیت کرد که هنوز در عرصه موسیقی افتخار می‌آفرینند. اگرچه هم‌صدا با خواست‌های مردم در انقلاب اسلامی ۵۷، زبان گویای آنان شد و قطعات خاطره‌انگیز ساخت و تا به‌ثمرنشستن انقلاب در کنار مردم ماند، اما شاید بزرگ‌ترین لطفی که می‌توانست با غیبتش در حق بسیاری بکند، این باشد که عرصه را برای بسیاری فراهم کرد تا سنتی‌نواز و موسیقی‌نواز و صاحب‌منصب موسیقی باشند و واژه «ارزش» را مصادره به مطلوب کنند.

زیر آسمان فیروزه‌ای

درباره «فانوس» حاصل سنتورنوازی مطیعا و ترکمن‌راد

همکاری بسیار همدلانه

امیر اسلامی*

● آلبوم موسیقی فانوس از دونوازی سنتور روزبه مطیعا و پولاد ترکمن راد منتشر شد.موسیقی کلاسیک ایرانی از قاجار تا امروز با دو رویکرد متفاوت، اما در کنار یکدیگر، حرکت و رشد کرده است.تک‌نوازی و هم‌نوازی دو یار دیرینه این رشد موسیقیایی در ایران به حساب می آیند. از هم‌نوازی شیوه قاجاری (یک ساز ملودیک و تنبک) و بعدتر، دو یا چند ساز ملودیک (به شکل انیسون) به‌همراهی تنبک، تا در ادامه و در ترکیبات مختلف چندنوازی و گروه‌نوازی و ارکستر، همه، به‌جهت ایجاد رنگ‌آمیزی در یک اجرای موسیقی ایرانی از اهمیت ویژه‌ای برخوردارند. آلبوم موسیقی «فانوس» که حاصل دونوازی سنتور روزبه مطیعا و پولاد ترکمن راد است نیز در بستر این رشد و تکامل به ثمر رسیده است. این آلبوم شامل رپرتواری شامل دونوازی‌های سنتور از ساخته‌های استادان موسیقی ایرانی فراموز پایور، حسین دهلوی، پرویز مشکاتیان و اسماعیل تهرانی در کنار تعدادی از دونوازی‌های ساخته این دو هنرمند جوان است. آنچه درباره این آلبوم فراتر از جنبه‌های موسیقیایی آن به چشم می‌خورد و به گوش شنیده می‌شود، همکاری بسیار همدلانه این دو نوازنده است. این همدلی و همفکری از بیان اجراهای این دو نوازنده به‌راحتی قابل‌درک است. نوانس‌های دقیق و صحیح، احساس یکدست و بیان روان، وفاداری به تمپو (در عین اینکه ساز کوبه‌ای به‌عنوان همراهی وجود ندارد و قطعات به صورت آنسامبل و بدون مترونم ضبط شده است) همه حاکی از یک همدلی بسیار منطقی موسیقایی است.روزبه و پولاد از فارغ‌التحصیلان بسیار کوشا و پرتلاش دانشکده موسیقی دانشگاه هنر بوده و همواره خوشحالم شاهد این رشد در سال‌های گذشته بوده‌ام. از زمان دانشجویی آنها در دانشکده موسیقی تا امروز که مشغول تحصیلات عالیه در کلن آلمان هستند همواره از این دو هنرمند اخبار موفقیت‌آمیز دریافت کرده‌ام.ناگفته نماند که قطعا انتشار اولین آلبوم موسیقی بی‌کم‌وکاست نخواهد بود، اما از سویی همیشه به دانشجویانم یادآوری کرده‌ام «فقط افرادی که دیکته می‌نویسند ممکن است اشتباه هم داشته باشند!»مهم شروع و ورود به حیطه اجراست. برای روزبه و پولاد که جزء کسانی بوده‌اند که جرئت و جسارت انتشار آثار دونوازی سنتور استادان موسیقی ایران را در کنار آثار خود داشته‌اند، آرزوی موفقیتی همچون همیشه روبه‌رشد را دارم.

*عضو هیئت علمی دانشکده موسیقی دانشگاه هنر تهران

حضور فیلم «مادر زمین» در ۳ جشنواره بین‌المللی

● **گروه هنر:** فیلم مستند «مادر زمین»، به کارگردانی مهناز افضلی و تهیه‌کنندگی مجتبی میرتهماسب، در مهرماه امسال در سه جشنواره بین‌المللی در عراق، ترکیه و جمهوری چک نمایش داده می‌شود. مستند «مادر زمین» در اولین حضور بین‌المللی خود، ۱۱ مهرماه (سوم اکتبر) در دومین دوره «جشنواره بین‌المللی فیلم سلیمانیه» عراق به نمایش درمی‌آید. این جشنواره در بخش فیلم‌های سینمایی، مستند، انیمیشن و کوتاه از ۹ تا ۱۵ مهرماه (اول تا هفتم اکتبر ۲۰۱۷) در سالن‌های دانشگاه شهر سلیمانیه اقلیم کُردستان برگزار خواهد شد. همچنین این فیلم ۱۹ مهرماه (۱۱ اکتبر) در «جشنواره اکوتوپ‌فیلم» پراگ در جمهوری چک نمایش داده می‌شود. جشنواره اکوتوپ‌فیلم از ۱۴ تا ۲۰ مهرماه (ششم تا ۱۲ اکتبر) با تمرکز بر پیوند بین تکنولوژی و اکوسیستم طبیعی برگزار می‌شود و فیلم‌هایی با موضوعات محیط زیست، علم و تکنولوژی را مورد حمایت قرار می‌دهد. حضور در بخش پانوراماى چهارمین جشنواره بین‌المللی مستندهای محیط‌زیستی «بوزکادا» در ترکیه از ۱۹ تا ۲۳ مهرماه (۱۱ تا ۱۵ اکتبر) از دیگر حضورهای بین‌المللی فیلم «مادر زمین» است. مستند «مادر زمین» که در گروه سینمایی هنر و تجربه در حال اکران است، نگاهی به زندگی و کار مشترک هایده شیرزادی و همسرش، ادموند لِمپگز و تلاش آنها برای قطع کامل دفن زباله‌های شهری و تبدیل پسماند به بیوکمپوست و تولید کود آلی برای کشاورزی ارگانیک است.